

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/364/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113203729
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Valentová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2113203729.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Martina Valentová a členov senátu: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Daša Kontríková, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, konajúca prostredníctvom Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej pri výkone verejnej moci, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 19C/75/2013-48 zo dňa 5.5.2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu (ktorou sa žalobca od žalovanej domáhal zaplatenia náhrady škody a peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy majúcej vzniknúť žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Senica, pretože tento nerozhodol o žiadosti exekútora o udelenie poverenia v zákonom stanovenej lehote). Zároveň žalovanej súd právo na náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 3 ods. 1 písm. d), ods. 2, § 4 ods. 1 písm. a), § 9 ods. 1, 4, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, 4, § 17 ods. 1, 2, §19 ods. 1, 3 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ako i § 41 ods. 2 písm. c) a d), § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku, pričom o náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Súd vychádzal zo zistení, že žalobca v žalobe označil povinného a číslo exekučného spisu exekútora, Okresný súd Senica ale oznámil, že exekučný spis pod uvedeným číslom a k nemu náležiaci spis reg. Er nevedie. Súd potom dospel k záveru, že neboli splnené zákonné podmienky pre vznik nároku na náhradu škody, lebo žalobca nepreukázal žiadnu skutočnosť na základe ktorej by mala škoda vzniknúť, keďže označený spis s menom povinného neexistuje. Nebolo teda preukázané porušenie právnej povinnosti, zavinenie - nesprávny úradný postup, existencia škody a príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou a konaním exekučného súdu. Dôkazné bremeno pritom spočívalo na žalobcovi. Z rovnakých dôvodov nebol nárok preukázaný ani v časti náhrady nemajetkovej ujmy. Keďže súd uzavrel, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik, ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmov. Žalobca nepreukázal svoj nárok, nepreukázal splnenie základných zákonných podmienok v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z., preto je návrh v celom rozsahu nedôvodný a bolo ho potrebné zamietnuť. Z dôvodu neexistencie súdneho spisu, od ktorého sa má odvíjať nárok žalobcu nie je možné posúdiť ani námietku premlčania. O náhrade trov konania súd

rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., úspešnej žalovanej ale náhradu trov konania nepriznal, pretože si ich neuplatnila a nepreukázala, že jej trovy konania vznikli.

Proti tomuto rozsudku podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie žalobca, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie. Ako odvolacie dôvody uviedol dôvody obsiahnuté v § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f), písm. h) O.s.p., ods. 2 písm. c) a f) O.s.p. Žalobca predovšetkým namietal, že súd rozhodol v merite veci na základe a s použitím inšpirácie novou právnou úpravou obsiahnutou v § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., ktorá nadobudla účinnosť až po založení zodpovednostného právneho vzťahu, čo má za následok nesprávnosť súdneho rozhodnutia, ktoré musí byť zrušené. Súd svojím rozhodnutím de iure i de facto aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné. Podľa odvolateľa súd vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty, ktorá existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. V danom prípade zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty, čo exekučný súd ignoroval a na čo zo zákona nemal oprávnenie. Podľa odvolateľa súd len s poukazom na skutočnosť, že on sám nepozná dôkazy, ktoré by ho uspokojovali v tvrdení o výške škody, zamietol návrh na znalecké dokazovanie, čím znemožnil žalobcovi objektívnym spôsobom preukázať výšku materiálnej škody a mechanizmus jej vzniku, na čo súd nemal udržateľné dôvody. Keďže výsledok znaleckého dokazovania mal tvoriť jeden zo základov pre rozhodnutie všeobecného súdu vo veci samej, súd založil svoje rozhodnutie na nedostatočne zistenom skutkovom stave. Podľa odvolateľa ďalej súd neprísluší polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konania zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a akéhokolvek úvahy de lege ferenda sú neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nemožno založiť meritórne rozhodnutie. Štrasburský súd opakovane uviedol, že zodpovednosť štátu za prieťahy v konaní vzniká aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžku konania ovplyvňujú mimosúdne faktory, napríklad i rozsah nevybavenej súdnej agendy. Žalobca vôbec nechápe aký môže mať na výsledok konania dopad skutočnosť, že súd vyjadril svoje presvedčenie o rozpore exekučného titulu so zákonom. Žalobca nesúhlasí ani s tým, ako súd vyhodnotil námietku premlčania a tvrdí, že k premlčaniu nedošlo. Súd ako zásadný moment pri posudzovaní námietky premlčania zvažuje, kedy sa poškodený dozvedel o škode. Súd však vôbec nepriradil pojmu „škoda“ reálny význam a nespojil ho s konkrétnou škodou, ktorú uplatňuje žalovaný v tomto konaní. Žalobca sa o majetkovej škode spočívajúcej v náhrade účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej dozvedel vtedy, keď nastali skutkové okolnosti z ktorých možno vyvodit' vznik škody a jej rozsah tak, aby bolo možné určiť výšku škody v peniazoch. O škode sa preto nemohol dozvedieť márnym uplynutím zákonnej lehoty určenej v rozhodnutí súdu, pretože v tom čase žiadne konkrétne majetkové prostriedky vynaložené neboli. O škode sa nemohol dozvedieť ani v deň spísania podania, v ktorom poukazuje na prieťahy, pretože tento deň neboli uzatvorené všetky skutkové okolnosti, z ktorých možno vyvodit' vznik škody a jej rozsah tak, aby bolo možné určiť výšku škody v peniazoch. Škodu nebolo možné vyčíslit' ani len odhadom, pretože nebolo možné objektívne stanoviť, kedy súd vydá rozhodnutie, ktorým nesprávny úradný postup ukončí. Moment, kedy sa poškodený dozvedel o škode je nutné pre účely posúdenia premlčania spájať s momentom, kedy sa poškodený dozvedel o vydaní rozhodnutia súdom, ktoré ukončil nesprávny úradný postup a kedy už viac nebolo mysliteľné, aby mu v súvislosti s nesprávnym úradným postupom vznikla majetková škoda. Žalobca sa o nemajetkovej ujme spočívajúcej v porušení práva na rozhodnutie o podanom návrhu v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručené čl. 8 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd dozvedel až momentom, kedy definované práva prestali byť porušované. Len vtedy sa mu mohol stať známy rozsah porušenia práv, ktorý bolo možné odškodniť finančnou satisfakciou v konkrétnej výške. Akokoľvek na základe ust. § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. možno tvrdiť, že počiatok plynutia premlčacej doby pri nemajetkovej ujme určuje samotný súd, pretože ten konštatuje v rozsudku samotné porušenie práva a až v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadost'učinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch.

Žalovaný odvolací návrh nepodal, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku - ďalej O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní,

že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. a), c) a f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.) a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň ako sa vyvesil na úradnej tabuli (§ 21 ods. 2 vyhl. č. 543/2005 Z.z.) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 219 O.s.p.

Primárne zo strany odvolacieho súdu je potrebné poukázať na zodpovednosť odvolateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. V tejto súvislosti je zjavné, že odvolacie dôvody sčasti nekorešponujú s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie.

Z obsahu spisu bolo zistené, že Okresný súd Senica na žiadosť Okresného súdu Trnava (úradný záznam zo dňa 20.11.2013, podporne aj listina z č.l.46) oznámil, že na Okresnom súde Senica sa exekúcia POHOTOVOSTI proti O. C. nar. XX.X.XXXX nevedie. Odvolací súd považoval za potrebné túto skutočnosť preveriť a osobitnou výzvou zopakoval požiadavku, aby Okresný súd Senica oznámil, či sa u nich vedie alebo viedol exekučný spis POHOTOVOSTI proti O. C. nar. XX.X.XXXX s označením čísla konania exekútora EX 4562/2007. I na túto výzvu Okresný súd Senica rovnako oznámil, že sa na tomto súde nevedie a nevedelo žiadne exekučné konanie proti povinnej O. C.. Žalobca pritom svoje opačné tvrdenie ničím nepreukázal, prvostupňový súd teda správne uzavrel, že neuniesol svoje dôkazné bremeno.

Keďže v predmetnom konaní nebolo ani žalobcom a ani zisteniami súdov preukázané, že sa vôbec viedlo súdne exekučné konanie na Okresnom súde Senica oprávneného POHOTOVOSTĽ, s.r.o., Bratislava proti povinnej O. C. nar. XX.X.XXXX s označením čísla konania exekútora EX 4562/2007, logicky nemohlo dôjsť ani k nesprávnemu úradnému postupu súdu v konaní, ktorého existencia nebola preukázaná. Vzhľadom na to bolo dôvodným, aby predmetná žaloba bola v celom rozsahu ako nedôvodná zamietnutá. Odvolací súd preto vo výroku vecne správny rozsudok súdu prvého stupňa s použitím § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., pričom v odvolacom konaní úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si ich náhradu návrhom v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.